

MICHAEL PEINKOFER

HVĚZDNÍ RYTÍŘI

ÚTOK ROBOTROXŮ

FRAGMENT

Hvězdní rytíři Útok robotroxu

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

Michael Peinkofer
Hvězdní rytíři – Útok robotroxů – e-kniha
Copyright © Fragment, 2016

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA a.s.**

Michael Peinkofer

Útok robotroxů

Ilustroval

Daniel Ernle

 FRAGMENT

Poznejte tajemství
Hvězdných rytířů!

Kniha 1 **Pevnost ve vesmíru**

Kniha 2 **Útok robotroxů**

Kniha 3 **Planeta z ledu (připravujeme)**

Další příběhy budou následovat!

Hrdinové

Ben je rozený vůdce a nade vše miluje sport – baví ho horolezectví, jízdá na skateboardu a fotbal. Nadchne se pro každé dobrodružství, ničeho se nebojí a vždycky si ví rady... No, tedy téměř vždycky. Jeho zbrání je krystalový meč.

Sammy je Benův nejlepší kamarád – není to zrovna sportovní nadšenec, ale pro dobrodružství se umí nadchnout stejně. Chytrý Sammy rád čte o vesmíru, hraje na počítači anebo se dívá na filmy, v nichž se to hemží superhrdiny a mimozemšťany. K jeho výzbroji patří pistole s paralyzujícími paprsky.

Mia chodí s Benem a Sammym do stejné třídy. Jejími koníčky jsou balet, karate a jízda na koni. Odvahou se oběma klukům víc než vyrovná – a ti také brzy zjistí, že Mia je výtečná kamarádka a spojenkyně. Její energetický luk změní každého robota v hromadu šrotu.

Dokta 91 je vědecká robotka a držitelka 91 doktorátů. Učí Hvězdné rytíře všemu, co potřebují pro splnění své mise, a zajišťuje jim veškerou výzbroj. Přátelsky jí přezdívací „Dotty“.

Botník 13 je pracovní robot – plechový mechanik, který dokáže opravit téměř vše, dokonce i sám sebe. Není to zrovna nejnovější model a je trochu zrezlý a nešikovný. Ale jeho srdce poháněné baterií tluče na správném místě.

Zlouni

Hrabě Atrox je xenoborg – napůl mimozemšťan a napůl stroj. Má v plánu podrobit si všechny svobodné planety, a proto se ho bojí národy v celé Galaxii.

Komandér Honk je Atroxovou pravou rukou. Ještěřčí tvor z planety Shrog je však stejně hloupý jako zlý.

Robotroxové jsou vojáci hraběte Atroxie – bezduší roboti, kteří splní vše, co jim jejich temný pán zavelí.

Obsah

Temné plány **11**

Cesta zrcadlem **14**

Nemilé překvapení **23**

Oblak **31**

V labyrintu skal **37**

Mezi cizinci **44**

Divoký let **51**

Ve znamení X **56**

Knihovna **59**

Robotroxové **65**

Těžké rozhodnutí **68**

Zrada **71**

První boj **75**

Pronásledování **80**

Válečná rada **86**

Bitva o Anwyl **93**

Velký bluf **100**

Ústup **102**

Ke hvězdám **105**

Naše Galaxie.

Gigantická říše.

Nespočet sluncí, planet překypujících zárkay.

A jediná síla, která vše drží pohromadě:

světlo hvězd.

Kdysi říši střežila galaktická rada.

Po jejím boku stáli Hvězdní rytíři,
stateční bojovníci s čistým srdcem.

Ze svých hvězdných hradů střežili mír
a tajemství světla hvězd.

Ale pak nastala temnota.

Rytíř zvaný Atrox chtěl získat sílu
světla hvězd jen pro sebe.

S armádou bojových strojů,
hrozivých robotroxů, napadl říši
a Galaxii zachvátil strach a bázeň.

Dnes leží stará říše v troskách.
Atrox je pánem nesčetných planet.
Ale světlo hvězd stále ještě nezískal.

Hvězdní rytíři totiž
zlu dál odolávají.
Bojují za pravdu a spravedlnost
a za světlo hvězd.

A toto je jejich příběh.

Temné plány

Sál byl ztemnělý a víc než podivný. Bzučící stroje a ledově se třpytící monitory jako by vyrůstaly ze skalních stěn, ze stropu visel na nesčetných kabelech a hadicích trůn. A na trůnu, obklopen ovládacími pákami a blikajícími ukazateli, seděl hrabě Atrox, pán této temné pevnosti.

Černý plášť halil zčásti jeho vyzáblou postavu, jež byla jen z poloviny lidská – druhou polovinou byl stroj. I Atroxův obličej byl z poloviny pokryt kůží bílou jako křída, a druhou tvořil hladký kov. Rudě žhnoucíma očima zíral na svého poddaného, který před ním ležel na zemi.

„Takže?“ pronesl Atrox hlubokým hlasem.

„Vše probíhá podle plánu, Výsosti!“ Zelený ještěřčí škleb se ještě více zkřivil. „Po dlouhém hledání jsme našli planetu Anwyl. Právě tam dorazila jednotka robotroxů. Tu knihu pro vás získají.“

„Nu dobrá.“ Atrox kývl. „Pokud mám odhalit tajemství světla hvězd, musím ji mít.“

„Brzy vám bude patřit,“ ujistil ještěřčí tvor, pocházející z planety Shrog a slyšící na jméno Honk. „Anwylané jsou slabí a bezmocní. Nebudou klást odpor. A pokud přece, vaše válečná flotila je připravena.“ Dlouhý ocas sebou švihl po podlaze.

„Tak jest.“ Atrox se pousmál. Přitom vycenil ocelové zuby jako šelma a svou robotickou ruku sevřel v pěst. „Chci tu knihu,“ prohlásil, „a nikdo, nikdo ať se neopováží mi v tom zabránit!“

Cesta zrcadlem

Když se tentokrát octli u staré vily na kraji města, Ben, Sammy a Mia se už ničemu nedivili. Ani latinskému nápisu na vchodových dveřích. Ani haraburdí, kterým byly místnosti nacpané až ke stropu. Nepřekvapily je ani výstřižky z novin, nalepené

na schodišti, které se všechny týkaly
Carla Regula, dřívějšího majitele domu.

Starý muž byl slavný astronom –
na téhle straně světa. Ben, Sammy a Mia
však již věděli, že žil dvojitý život. A ve skutečnosti
byl Hvězdným rytířem.

Jedním z oněch spravedlivých bojovníků, kteří střežili Galaxii a potírali bezpráví.

A stejně jako se Regulus v normálním životě tvářil jako vědec, byla i vila pouhou maskou. Ve skutečnosti to byl Hvězdný hrad, vznášející se uprostřed vesmíru. Odtud bojoval Hvězdný rytíř proti temnému hraběti Atroxovi a jeho robotroxům – až jednoho dne beze stopy zmizel.*

Měřeno pozemským časem k tomu došlo před více než padesáti lety.

Od té doby zela vila prázdnotou a očividně chátrala. Až se sem jednou v noci vkradli Ben, Sammy a Mia a shodou hned několika náhod se z nich stali Hvězdní rytíři.

A teď byli znovu na cestě do centrály, aby navštívili Doktu a Botníka, oba roboty, kteří po všechna ta léta střežili starou vilu. Téměř bez

* O tom, jak k tomu došlo, se můžete dočíst v knize *Hvězdní rytíři – Pevnost ve vesmíru*.

dechu vyběhli všichni tři přátelé po schodech až k půdě.

Konečně stanuli v observatoři s velkou kopulí. Obří dalekohled, jímž mohli hledět na hvězdy, se tyčil k obloze.

A pak tu bylo i staré zrcadlo. Na okamžik se před ním zastavili. Kdo prošel zrcadlem, dostal se do Hvězdné pevnosti.

Do vesmíru...

„Připraveni?“ přerušil Ben mlčení.

„Jo,“ hlesla Mia a zhluboka se nadechla.

„Jen by mě zajímalo, proč jsme si měli za každou cenu vzít své nejoblíbenější oblečení. Dotty tvrdila, že je to důležité.“

„Kdo ví?“ opáčil Sammy, který měl na sobě hnědé plátěné kalhoty se spoustou kapes a svou oblíbenou mikinu s kapucí. „Možná chtějí, abychom se jako Hvězdní rytíři cítili pohodlně?“ Mrkl na kamarády. Mia měla legíny a flaušový svetr, který jí sahal skoro ke kolenům. A Ben měl džíny a triko svého oblíbeného fotbalového klubu.

Sammy uvažoval dál. „Anebo je taky možné...“
Zbytek už Ben neslyšel, protože vstoupil do zrcadla – a ve stejném okamžiku se ocitl v centrále Hvězdného hradu. A vtom už i Mia vklopýtala do sálu a jako poslední se modrou oponou protáhl Sammy. Modrá opona se za ním hned uklidnila.

Sammy měl zamlžené brýle a z vlasů vrabčí hnízdo. „Tak to je galaktický!“ volal s rozzářenýma očima. „Fakt nevím, jestli si na to někdy zvyknu!“

Nad nimi se zvedala obří skleněná kupole. A nad ní se blyštěly hvězdy v nekonečných dálavách vesmíru.

„Radši o tom ani moc nepřemýšlím,“ podotkla Mia. „Ještě by mi to nahnalo strach.“

„Ale proč?“ Dokta 91 pozvedla své digitální obočí. „Taková galaktická brána je přece úplně normální.“

„Když to říkáš ty, Dotty.“ Ben se zašklebil. Plechový obličej robotky nijak neprozrazoval,